

meestege korral wiisi kuni waimu raiamis ta an alusel jõe
ja tuikeid kaisjamaid rööde; Põrku on ta põrsi parast
ja leinud jõe ääri See jäänud ka jõe jurnu maks
jõe; Alles rääkinud kummitada ära; Kõrge laad
on, ning kawatud jurnat maks wiima. Kui
kõik korda jures feimad, laegunud ja lealud
määratunud jurnu kirstud, et si kinnit alusel kinni
gil aru kirs, see kirstus ali. Kirtu kuan panti
sapi peela ja loobud fawerte meeltege kinnit
Kraane jõe pauritust oherotiga and ning lei
tud falk salatud sinaj; Kõrre keldre wõtt
Sis alama jurnu asfist wäga leinud wiisid
kirstu kiltud allunud ego wõel.

7. "Sõidufest ja ebausust"

[illegible][illegible]